

Ocena pracy doktorskiej Pani magister Joanny Głowczewskiej pt. „Model funkcjonowania emocjonalno-poznawczego osób stosujących i doświadczających przemocy domowej (*The model of emotional-cognitive functioning of persons using and experiencing domestic violence*)”, napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Beaty Pastwy-Wojciechowskiej

Rozprawa doktorska Pani magister Joanny Głowczewskiej została poświęcona empirycznej weryfikacji zaproponowanego modelu teoretycznego w zakresie funkcjonowania emocjonalno-poznawczego osób pozostających w związku małżeńskim lub partnerskim, w którym dochodzi do zjawiska przemocy (por. s. 123). W związku z tak postawionym celem badawczym Autorka poszukiwała odpowiedzi na 16 pytań (por. s. 124-127):

1. Jaki poziom empatii przejawiają osoby pozostające w związku, w którym dochodzi do przemocy oraz który z elementów empatii jest dominujący?
2. Czy sprawcy i osoby doświadczające przemocy domowej różnią się poziomem empatii na jej poszczególnych wymiarach?
3. Jaki poziom ruminacji przejawiają osoby pozostające w związku, w którym dochodzi do przemocy?
4. Czy poziom ruminacji różnicuje osoby doświadczające i stosujące przemoc?
5. Czy istnieje związek pomiędzy ruminacją i empatią w badanych grupach?
6. Czy empatia istotnie wpływa na poziom ruminacji w badanej grupie?
7. Czy istnieje zmienna moderująca wpływ empatii na ruminację?
8. Czy empatia istotnie wpływa na poziom ruminacji w badanej grupie?
9. Czy poziom stresu różnicuje osoby doświadczające i stosujące przemoc?
10. Czy istnieje związek pomiędzy poziomem stresu i ruminacji w grupie badanej?
11. Czy poczucie stresu podtrzymuje i istotnie wpływa na nasilenie ruminacji w grupach badanych?

12. Jaki poziom inteligencji emocjonalnej przejawiają osoby pozostające w relacji, w której dochodzi do przemocy?
13. Czy poziom inteligencji emocjonalnej różnicuje grupę badaną?
14. Czy istnieje związek pomiędzy poziomem inteligencji emocjonalnej, a poziomem stresu i empatii w obu grupach?
15. Czy ruminacja i inteligencja emocjonalna różnicują poziom stresu w grupach badanych?
Czy inteligencja emocjonalna moderuje wpływ ruminacji na poziom stresu?
16. Czy ruminacja jest mediatorem związku empatii i poczucia stresu?

Realizacja podjętej przez Panią magister projektu badawczego jest uzasadniona względami teoretycznymi i praktycznymi. W pierwszym z przedstawionych wymiarów cenne są prawidłowości zaprezentowane w opracowaniu jako ważne doniesienia z badań na temat strukturalizowanych czynników ryzyka i czynników chroniących zarówno przed stosowaniem przemocy, jak też przed doświadczaniem jej skutków. Zaś w aspekcie praktycznym uzyskane przez Autorkę wyniki mogą zostać wykorzystane przez specjalistów odpowiedzialnych za wielowymiarowe przeciwdziałanie zjawiska przemocy – m.in. na poziomie terapeutycznym, interwencyjnym, czy też profilaktycznym. O potrzebie specjalistycznych działań w zakresie przeciwdziałania przemocy w Polsce informują dane zawarte w tabeli 1. *Liczba działań podjętych przez Policję w procedurze „Niebieskiej Karty”* (por. s. 17).

Całość opracowania liczy 232 strony maszynopisu, w tym: dziewięć rozdziałów, streszczenie, abstrakt, wstęp, 378 pozycji bibliograficznych oraz spis tabel i rysunków. Teoretyczne tło badań zostało zawarte w sześciu rozdziałach. W pierwszym z nich zaprezentowano charakterystykę zjawiska przemocy. Autorka uwzględniła siedem aspektów tego zagadnienia. Na początku wskazano na podobieństwa i różnice w definiowaniu agresji i przemocy. Aspekt drugi odnosi się do ukazania specyfiki przemocy domowej. Aspekt trzeci polega na opisaniu rodzajów przemocy – w szczególności sposób uwzględniono charakterystykę przemocy fizycznej, psychicznej i seksualnej. W dalszej kolejności przedstawiono przemoc w kontekście procesualnym – głównie poprzez opis cykliczności jej występowania na bazie koncepcji opracowanych przez Walker (por. s. 27) i Frude (por. s. 28). W paragrafie piątym ukazano wybrane koncepcje wyjaśniające zjawisko przemocy – podejście bazujące na społecznym uczeniu się, teorii frustracji-agresji, poznawczym modelu neoasocjacionizmu, teorii transferu pobudzenia, skryptach poznawczych przemocy, podejściach tłumaczących poznawcze i emocjonalne podłoże agresji (w analizie odwołano się do m.in. do wyników

badania wskazujących na silne związki między agresją a ruminacją – por. s. 34). Ostatnia część rozdziału została poświęcona charakterystyce dwóch grup – osób stosujących przemoc (w tej części należy zwrócić uwagę model Harzberga, który ilustruje kontinuum zachowań agresywnych w bliskich związkach – por. s. 39) oraz osób doświadczających przemocy. Opisu dokonano na podstawie przeglądu wyników badań z aktualnej literatury przedmiotu.

W rozdziale II zostało wyjaśnione zjawisko wyuczonej bezradności. Na wstępie zaprezentowano to zagadnienie w modelu Seligmana, ujmującym opisywaną zmienną w kontekście atrybucyjnym. W dalszej kolejności wytłumaczono wyuczoną bezradność w informacyjnym modelu Kofty i Sędka. Na końcu rozdziału dokonano zaś charakterystyki tego zjawiska jako odpowiedzi na doświadczanie długotrwałej przemocy. W analizie tego zagadnienia posłużono się wynikami badań empirycznych.

Rozdział trzeci zawiera treści odnoszące się do regulacji emocjonalnej. Autorka dokonała charakterystyki tego procesu w czterech perspektywach. Na wstępie zaprezentowano procesualny model regulacji emocjonalnej zaproponowany i testowany w badaniach przez Grossa. W dalszej kolejności ukazano poznawcze koncepcje regulacji emocji, opracowane przez Dodge'a i Garber, traktowane w literaturze przedmiotu jako podejście o charakterze strukturalnym. W paragrafie trzecim scharakteryzowano zjawisko ruminacji, czyli sposób reagowania na stresującą sytuację, przejawiający się na ciągłym i biernym koncentrowaniu się na jej negatywnych aspektach, przyczynach i ewentualnych skutkach (por. s. 60). Na końcu przedstawiono przegląd aktualnych wyników badań wskazujących na zależności zachodzące między wyuczoną bezradnością a ruminacją.

Treść rozdziału czwartego ma na celu ukazanie zjawiska empatii. W jego analizie uwzględniono definicje pojęcia, modele wyjaśniające – m.in. poznawczo-emocjonalną koncepcję Davisa, podejście socjo-ekologiczne Larmise'a i Aresnio oraz modele epizodyczno-procesualne. W ostatniej części rozdziału zamieszczono wyniki badań empirycznych wskazujące na regulacyjne znaczenie empatii w funkcjonowaniu człowieka.

Rozdział piąty służy scharakteryzowaniu zmiennej psychologicznej, określanej jako inteligencja emocjonalna. W ramach tej tematyki Autorka przedstawiła definicje określające to pojęcie i zaprezentowała koncepcje, które ją wyjaśniają – m.in. ujęcie inteligencji emocjonalnej w kategoriach zdolności (podejście Saloveya i Mayera), jako cechę (ujęcie

Petridesa i Furnhama) oraz modele mieszane (ujęcie Bar-Ona, koncepcja Golemana). W końcowej części rozdziału przedstawiono rezultaty badań empirycznych, wskazujące na regulacyjne funkcje inteligencji emocjonalnej dla aktywności ludzkiej.

Treść ostatniego rozdziału części teoretycznej dotyczy stresu. W charakterystyce tego zagadnienia ukazano definicje stresu, wybrane koncepcje tłumaczące jego występowanie – m.in. teorię Lazarusa i Folkman, koncepcję Antonovsky'ego oraz teorię Hobfolla. W dalszej kolejności skupiono się na potencjalnych źródłach stresu – głównie na stresie o charakterze intrapsychicznym, stresujących wydarzeniach życiowych, rodzinie jako źródle stresu. Kolejne paragrafy zawierają treści odnoszące się do strategii radzenia sobie z niepożądanym napięciem psychicznym oraz do wielowymiarowych konsekwencji odczuwania stresu. W ostatniej części analiz teoretycznych zaprezentowano specyfikę odczuwanego przez ofiary przemocy domowej syndromu, polegającego na zespole stresu pourazowego.

Podsumowując część teoretyczną recenzowanej pracy można sformułować kilka wniosków. Po pierwsze, została ona opracowana na bazie aktualnej literatury przedmiotu. Zaprezentowane przesłanki teoretyczne służące uzasadnieniu własnego projektu badawczego bazują zarówno na uznanych teoriach naukowych, jak też na wynikach aktualnie prowadzonych badań empirycznych. Po drugie, zawartość tej części recenzowanej pracy stanowi dobre uzasadnienie dla podjętego przez Autorkę problemu badawczego. Po trzecie, wieloaspektowo ukazano charakterystyki zmiennych testowanych w badaniach własnych – przemocy domowej, wyuczonej bezradności, regulacji emocjonalnej, empatii, inteligencji emocjonalnej, stresu.

Metodologia badań własnych nad podjętą problematyką została ukazana w rozdziale siódmym. Jego zawartość składa się z 5 paragrafów:

1) Założenia teoretyczne modelu oraz uzasadnienie wprowadzenia poszczególnych zmiennych – Autorka zaproponowała kołowy model przemocy domowej, który uwzględnia cykliczność tego zjawiska. Istota zaproponowanego modelu teoretycznego polega na przyjęciu następujących założeń: 1) W sytuacji, gdy dochodzi do eskalacji przemocy następują dwa typy zachowań: u sprawcy agresja (zachowanie czynne), natomiast u ofiary bierność lub unikanie. 2) W konsekwencji tego zdarzenia pojawia się reakcja emocjonalna, która w przypadku sprawcy przybiera formę gniewu, a w przypadku ofiary – bezradności lub lęku. 3) Na tym etapie poziom empatii może wpływać na regulację emocji. 4) Inteligencja

emocjonalna w tym układzie jest czynnikiem zwiększającym umiejętność radzenia sobie z emocjami i stresem, z rozumieniem swojej reakcji emocjonalnej oraz drugiej osoby. W związku z tym inteligencja emocjonalna może być traktowana jako cecha, która zapobiega negatywnym skutkom stosowania niekonstruktywnych strategii radzenia sobie. 5) Zarówno ofiary, jak i sprawcy mają tendencję do stosowania ruminacji jako strategii regulacji emocji. 6) W wyniku ruminowania dochodzi do znacznego obciążenia zasobów poznawczych, co może skutkować wyczerpaniem, a co za tym idzie niepodejmowaniem konstruktywnych działań oraz brakiem zasobów do tworzenia nowych planów i rozwiązań. 7) Na tym etapie cyklu przemocy dochodzi do wzmocnienia poczucia bezradności i podejmowania schematycznych działań, które powodują podtrzymywanie przemocy w związku. 8) Relacja, w jakiej pozostają osoby doświadczające przemocy i stosujące przemoc jest silna emocjonalnie. W związku z tym założono, że przechodzenie przez kolejne elementy cyklu przemocy powoduje znaczne obciążenie, przejawiające się w wysokim poczuciu stresu. 9) W sytuacji kolejnego aktu przemocy zarówno ofiara, jak i sprawca przechodzą ponownie przez zaproponowany cykl. 10) Wyczerpanie poznawcze wzmocniane przez ruminacje jest podtrzymywane i utrwalane u ofiar i sprawców przemocy domowej. 11) Bazą do pojawienia się przedstawionych mechanizmów jest interakcja pomiędzy osobami pozostającymi w związku (por. rysunek 12.; s. 121-122).

2) Zmienne i ich operacjonalizacja – w tej części rozdziału przedstawiono testowane w modelu zmienne na poziomie teoretycznym oraz sposób ich operacjonalizacji w zastosowanych narzędziach badawczych.

3) Cel badań i pytania badawcze – Autorka postawiła sobie za cel weryfikację zaproponowanego powyżej modelu teoretycznego, dotyczącego funkcjonowania emocjonalno-poznawczego osób pozostających w związku małżeńskim lub partnerskim, w którym dochodzi do zjawiska przemocy (por. s. 123). W kontekście tego celu sformułowano 16 pytań badawczych, które zostały literalnie zaprezentowane na początku recenzji.

4) Charakterystyka grupy badawczej i procedura badania – grupę badaną wśród ofiar przemocy domowej stanowiło 50 kobiet pozostających w związku i zamieszkujących wspólnie ze sprawcą. Zakwalifikowane do badań osoby doświadczały przemocy fizycznej i psychicznej ze strony partnera i były kierowane na terapię w momencie wszczęcia procedury *Niebieskiej Karty*. Grupę badaną wśród sprawców przemocy domowej stanowiło 50

mężczyzn, którzy stosowali przemoc wobec swoich partnerek, a jednocześnie zostali skierowani lub też zaczęli uczestniczyć w zajęciach korekcyjno-edukacyjnych ze względu na wszczęcie procedury *Niebieskiej Karty*.

5) Narzędzia badawcze – w badaniach wykorzystano *Kwestionariusz Poczucia Stresu Płopy i Makowskiego*, *Kwestionariusz Inteligencji Emocjonalnej TEIQue-SF Petridesa i Furnhmana*, *Skalę Wrażliwości Empatycznej Kaźmierczaka*, *Płopy i Retowskiego*, *Kwestionariusz Ruminaacji Baryły i Wojciszke*.

Ustosunkowując się do zawartości części metodologicznej należy zauważyć, że został w niej przedstawiony wyczerpująco i logicznie sposób realizacji autorskiego projektu badawczego, dotyczący weryfikacji założonego modelu teoretycznego, który odzwierciedla model funkcjonowania emocjonalno-poznawczego osób stosujących i doświadczających przemocy domowej. Projekt ten odznacza się trafnością zastosowanych technik pomiaru psychologicznego w stosunku do postawionych pytań badawczych. Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że Autorka pomimo skomplikowanego teoretycznego modelu badań potrafiła w logiczny zoperacjonalizować testowane procesy psychologiczne, jakie towarzyszą stosowaniu i doświadczaniu przemocy.

Wyniki badań własnych zaprezentowano w VIII rozdziale. Autorka poszukiwała odpowiedzi na postawione pytania badawcze w sześciu etapach prowadzonych analiz statystycznych. Na etapie pierwszym odniesiono się do pytań dotyczących znaczenia empatii w zaproponowanym modelu teoretycznym (dwa pierwsze pytania badawcze). Jako podstawę odpowiedzi na postawione kwestie wykorzystano rezultaty testu istotności różnic międzygrupowych.

W dalszej kolejności przedstawiono rezultaty odnoszące się do odpowiedzi na pytania (3., 4., 5., 6, 7.) dotyczące ruminaacji w zaproponowanym modelu teoretycznym oraz jej związków z empatią w zakresie funkcjonowania emocjonalno-poznawczego osób stosujących i doświadczających przemocy domowej. W poszukiwaniu związków między empatią i ruminacją uwzględniono czynnik moderujący w postaci poczucia stresu. W analizie wykorzystano wyniki testu istotności różnic międzygrupowych, współczynnika korelacji oraz analizy regresji.

Na trzecim etapie analiz statystycznych poszukiwano odpowiedzi na cztery pytania badawcze odnoszące się do znaczenie stresu w założonym modelu badawczym (pytania: 8., 9., 10., 11.).

Analogicznie do stosowanych uprzednio analiz statystycznych, wykorzystano test istotności różnic międzygrupowych, analizę korelacyjną oraz analizę regresyjną.

Na czwartym etapie prezentacji wyników przedstawiono odpowiedzi na trzy postawione pytania badawcze (12., 13., 14.), odnoszące się do znaczenia inteligencji emocjonalnej w zaproponowanym modelu teoretycznym. Do tego celu wykorzystano test istotności różnic międzygrupowych oraz wyniki analiz korelacyjnych.

Na piątym etapie analiz ukazano wyniki służące odpowiedzi na 15. pytanie badawcze, dotyczące relacji w zaproponowanym modelu teoretycznym między inteligencją emocjonalną, ruminacją i doświadczanym stresem. Do ustalenia predykcyjnego znaczenia inteligencji emocjonalnej oraz ruminacji na przeżywanie stresu przez osoby stosujące i doświadczające przemocy wykorzystano hierarchiczną analizę regresji, zaś do ustalenia moderującego znaczenia inteligencji emocjonalnej dla związku między nasileniem ruminacji a poziomem przeżywanego stresu zastosowano analizę efektu interakcji.

Szósty etap analiz wiązał się z odpowiedzią na 16. pytanie badawcze, a miał na celu ukazanie mediacyjnej roli ruminacji dla związku zachodzącego pomiędzy empatią a stresem w badanej grupie. Do testowania mediacji zastosowano analizę metodą *bootstrap*.

Podsumowując sposób prezentacji wyników w rozdziale VIII należy podkreślić, że Autorka wykazała duże zdolności analityczne przy opracowywaniu uzyskanych danych empirycznych. Czytelnik jest prowadzony w uporządkowany sposób przez opis rezultatów stanowiących podstawę do odpowiedzi na postawione pytania badawcze. Dużą pomoc w śledzeniu poprawności wyводу naukowego stanowią prawidłowo opisane tabele, wykresy, rysunki, schematy oraz podsumowania znajdujące się pod każdym z sześciu etapów przeprowadzonych analiz statystycznych. Na podkreślenie zasługuje również fakt, że Autorka z dużą biegłością posługuje się wnioskowaniem z zakresu zaawansowanych metod statystycznych. O tego rodzaju kompetencji świadczy z jednej strony adekwatny dobór zaawansowanych modeli statystycznych do weryfikacji moderacyjnego i mediacyjnego znaczenia zmiennych w przyjętym modelu teoretycznym, zaś z drugiej – prawidłowa interpretacja uzyskanych wyników z przeprowadzonych analiz statystycznych.

Rozdział IX zawiera ustosunkowanie się Autorki do przyjętego modelu teoretycznego na podstawie uzyskanych wyników oraz ich dyskusji z rezultatami znajdującymi się w literaturze przedmiotu. W podsumowaniu wyników badań własnych potwierdzono przyjęty model teoretyczny. Mianowicie, wyniki przeprowadzonych analiz empirycznych potwierdziły, że do

zaburzeń regulacji emocjonalno-poznawczej przyczynia się wysoki poziom ruminacji oraz duże nasilenie stresu, przy jednoczesnych przeciętnych umiejętnościach radzenia sobie z negatywnymi emocjami. Jednocześnie ruminowanie negatywnych emocji powoduje silny stres i w znaczący sposób przyczynia się do wyczerpania poznawczego. Dodatkowo, afektywny wymiar empatii powoduje wzrost napięcia emocjonalnego i zwiększa poziom odczuwanego stresu. Wymienione procesy tworzą mechanizm błędnego koła, polegającego na tym, że w sytuacji ponownego aktu przemocy, ze względu na wyczerpanie i obciążenie zasobów, zarówno sprawca, jak i ofiara podejmują schematyczne działania. Kolejna sytuacja kryzysowa uruchamia na nowo negatywne działanie ruminacji i odczuwanego stresu, utrwalając negatywny wzorzec funkcjonowania w związku przemocowym (por. s. 193-194). Wymienione powyżej wnioski świadczą o wysokich kompetencjach ich Autorki w zakresie syntezy empirycznego materiału badawczego.

W ostatnim rozdziale dokonano też porównania otrzymanych rezultatów z wynikami prezentowanymi w literaturze przedmiotu. Dzięki temu zabiegowi został potwierdzony wysoki poziom ogólnej wiedzy teoretycznej Autorki w dyscyplinie psychologia oraz Jej kompetencje do implementowania wniosków z badań własnych do trwającej dyskusji na gruncie literatury przedmiotu w badanym obszarze.

W ostatniej części pracy można również zauważyć krytyczne ustosunkowanie się Autorki do sposobu prowadzenia badań własnych – m.in. do liczby osób badanych oraz do sposobu ich doboru do grupy (por. s. 194-195). Wnioski tego rodzaju świadczą o dojrzałości naukowej oraz o dystansie wobec uzyskanych rezultatów w opisywanym projekcie badawczym.

W podsumowaniu recenzowanego opracowania chcę zwrócić uwagę na kilka kwestii, których uwzględnienie powinno podnieść wartość recenzowanej pracy:

1. W części metodologicznej należy usunąć jedno z postawionych pytań badawczych, ponieważ pytanie 6. *Czy empatia istotnie wpływa na poziom ruminacji w grupie badanej?* jest identyczne z treścią pytania 8. *Czy empatia istotnie wpływa na poziom ruminacji w grupie badanej?* (por. s. 125).
2. W metodologii badań własnych sformułowano jedynie pytania badawcze sugerujące eksploracyjny charakter badanych zależności. W kontekście części postawionych pytań należało postawić hipotezy kierunkowe na podstawie zależności, jakie zaprezentowano w części teoretycznej pracy oraz w części paragrafu metodologicznego, w którym ukazano

- teoretyczne uzasadnienie przyjętego przez Autorkę modelu badawczego (por. 7.1.; s. 108-121).
3. W charakterystyce osób badanych nie pojawia się informacja jaka jest liczebność mężczyzn będących sprawcami przemocy domowej. Informację można dopiero zaczerpnąć z danych tabelarycznych w rozdziale empirycznym.
 4. W doborze badanych osób nie uwzględniono założenia sformułowanego przez Autorkę, które polegało na tym, że podstawą pojawienia się testowanych w badaniach mechanizmów przemocowych jest interakcja pomiędzy osobami pozostającymi w związku (s. 122). Chcąc zrealizować to założenie należało przebadać pary składające się ze sprawcy i ofiary. Tymczasem Autorka przebadła niezależne grupy ofiar (50 kobiet) i sprawców przemocy (50 mężczyzn). O interakcji zachodzącej między ofiarą i sprawcą świadczy jedynie fakt, że badane ofiary zamieszkują wspólnie ze sprawcami (ale nie są to osoby badane), a badani sprawcy zamieszkują wspólnie z osobami, które krzywdzą (ale nie są to osoby badane).
 5. W rozdziale metodologicznym zabrakło paragrafu opisującego zastosowane w badaniach własnych analizy statystyczne, w tym uzasadnienia wykorzystania zaawansowanych modeli statystycznych dotyczących wyjaśnienia zjawiska moderacji i mediacji między testowanymi zmiennymi.
 6. W rozdziale metodologicznym zabrakło także opisu etapów prowadzonych analiz statystycznych. Do tego zagadnienia Autorka odnosi się dopiero w rozdziale empirycznym, w którym prezentuje analizę uzyskanych wyników na sześciu poziomach – pierwszym por. s. 136, drugim por. s. 140, trzecim por. s. 152, czwartym por. s. 160, piątym por. s. 164, szóstym por. s. 168.
 7. W pracy występują błędy językowe i literówki, które należy wyeliminować – np. w spisie treści zamiast pojęcie neoasocjacionizm znajduje się słowo neoacocjaconizm, dwa razy pojawia się rozdział 6, a jednocześnie brakuje rozdziału 5 (por. s. 2), w nazwie narzędzia badawczego w jednym miejscu pierwsze dwa wyrazy są pisane dużą literą a ostatni małą (*Kwestionariusz Inteligencji emocjonalnej* – por. s. 123), zaś w innym miejscu – tylko pierwszy wyraz jest pisany dużą literą (*Kwestionariusz inteligencji emocjonalnej* – por. s. 133).

Podsumowując całość recenzowanej pracy należy podkreślić, że Autorka w sposób wyczerpujący i logiczny zrealizowała zamysł projektu badawczego, który polegał na wyjaśnieniu funkcjonowania emocjonalno-poznawczego osób stosujących i doświadczających przemocy domowej. Przedstawione w recenzji uwagi stanowią podstawę do wniosku, że rozprawa pt. „Model funkcjonowania emocjonalno-poznawczego osób stosujących i doświadczających przemocy domowej” spełnia wymagania stawiane pracom doktorskim, określone w art. 13.1. *ustawy o stopniach i tytule naukowym*, tj. recenzowana rozprawa doktorska stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, a jej Autorka wykazuje ogólną wiedzę teoretyczną w dyscyplinie psychologia oraz posiada umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej. Wnoszę więc o dopuszczenie Pani magister Joanny Głowczewskiej do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Iwona Niewiadomska

